

Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Kammerherre Falbe, Gesandt i Wien. Kjøbenhavn, 24. April 1876.

Deres Højvelbaarenheds Depeche Nr. 17 af 14de April ¹⁾ meddeler mig, at Grev Schuwaloff under sit sidste Ophold i Berlin blandt andre svævende politiske Spørgsmaal ogsaa skal have gjort det slesvigske til Gjenstand for sine Samtaler med Fyrst Bismarck, uden at det dog er lykkedes ham at vinde nogen større Klarhed om den tydske Regjerings Hensigter i denne Sag. Da jeg ikke fra andre Sider har modtaget nogen Underretning om en saadan Samtale, vil jeg være Dem erkjendtlig for hvad De senere maatte erfare til Bestyrkelse af ovenstaaende Meddelelse.

Forsaavidt Deres Højvelbaarenhed som Deres egen private Mening har udtalt, at den kongelige Regjering kunde findes villig til at tiltræde Trekeiser-Forbundet og dets Fredspolitik, naar der derved kunde opnaaes en Ordning af den slesvigske Sag, kan jeg i den Form ikke have noget Væsentligt at erindre derimod. Dog maa jeg til Deres egen Underretning gjøre opmærksom paa, at de nærmere Bestemmelser i den mellem de tre Keiserregjeringer bestaaende Overenskomst ikke ere den kongelige Regjering saa tilstrækkelig bekjendte, at det vil være muligt at sige, hvorvidt man event, formelig vilde kunne tiltræde den, og dersom denne Overenskomst udelukkende gaar ud paa i Almindelighed at bevare [s. 483](#) Freden, vil det neppe være hensigtsmæssigt at give Anledning til at troe, at den kgl. Regjering ikke ogsaa uden udtrykkelig at have tiltraadt det saakaldte Trekeiser-Forbund altid vil være betænkt paa at bevare Fred og Neutralitet i Tilfælde af en Krig i Europa.

O D Rosenørn-Lehn.

U. A. Ges.ark. Østrig 1—11. Politiske Sager 1871—1880. — Depeche Nr. 2.